

USNESENÍ

Městský soud v Praze projednal ve veřejném zasedání konaném dne 29. března 2022 v trestní věci obž. Ing. I. H., nar. xxx ve xxx, trvale bytem xxx, xxx, xxx, a obž. P. M., roz. O., nar. xxx v xxx, trvale bytem xxx, xxx, odvolání státního zástupce Městského státního zastupitelství v Praze podané proti rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 6 ze dne 21. prosince 2021, sp.zn. 2 T 79/2020 a rozhodl takto:

Podle § 256 tr.řádu se odvolání zamítá.

O d ů v o d n ě n í

1. Napadeným rozsudkem Obvodního soudu pro Prahu 6, byli obž. Ing. I. H. a obž. P. M. podle § 226 písm. b) tr. řádu zproštěni obžaloby pro skutek spočívající v tom, že v blíže nezjištěné době od 27. 11. 2017 do 12. 1. 2018, obžalovaný I. H., v té době v pozici ředitele Vazební věznice Praha – Ruzyně, v Praze, případně v místě svého bydliště, si nechal od obžalovaného P. M. slíbit úplatek v podobě sponzorského daru jím řízenému fotbalovému klubu FK xxx v přesně nestanovené výši v řádu desetitisíců za to, že z titulu své funkce a co možná nejdříve zařídí přemístění odsouzeného Z. H., nar. xxx vykonávajícího v té době trest odnětí svobody ve Věznici Znojmo, do Vazební věznice Praha-Ruzyně, kde by následně bez ohledu na další okolnosti vydal kladné stanovisko k žádosti jmenovaného o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody, přičemž obžalovaný P. M. figuroval v této záležitosti jako jeden z prostředníků mezi obžalovaným a dalšími osobami, které usilovaly o zmíněné přemístění odsouzeného Z. H., za což převzal zálohu ve výši 20.000,-Kč za účelem jejího předání obžalovanému dne 12.1.2018 v rámci předstíraného převodu realizovaného příslušníkem Generální inspekce bezpečnostních sborů pod jménem xxx, v souvislosti s výše popsanou dohodou obžalovaný poté, co se od obžalovaného M. dozvěděl údaje o osobě, jejíž přemístění bylo požadováno, aniž by k tomu existoval služební důvod, vydal pokyn své asistentce P. D., aby provedla lustraci odsouzeného Z. H., nar. xxx ve Vězeňském informačním systému, kdy tato následně, aniž by znala skutečný důvod lustrace a byla si tak vědoma její neoprávněnosti, dne 14. 12. 2017 v 9:27 hod. v prostorách Vazební věznice Praha - Ruzyně vstoupila ze služební počítačové sestavy č. 014314W7 pod svým loginem xxx a za využití jedinečného hesla do Vězeňského informačního systému, ve kterém provedla lustraci jmenovaného odsouzeného a zjištěné údaje následně předala obžalovanému I. H., uvedeným jednáním měl porušit své povinnosti vyplývající z § 45 odst. 1 písm.a), b) a § 46 odst. 1 zák.č. 361/2003 Sb. o služebním poměru příslušníků bezpečnostních sborů, tedy dodržovat služební kázeň spočívající v nestranném, řádném a svědomitém plnění služebních povinností příslušníka, které pro něj vyplývají z právních předpisů, služebních předpisů a rozkazů a zdržet se jednání, které může vést ke střetu zájmu služby se zájmy osobními a ohrozit důvěru v nestranný výkon služby, zejména nezneužívat ve prospěch vlastní nebo ve prospěch jiných osob informace nabyté v souvislosti s výkonem služby a v souvislosti s výkonem služby nepřijímat dary nebo jiné výhody

a současně jednal v rozporu s § 4 odst. 2 nařízení č. 20/2005 generálního ředitele Vězeňské služby ČR o provozu výpočetní techniky ve Vězeňské službě České republiky, podle něhož uživatel využívá počítačovou síť a její služby pouze pro plnění svých služebních (pracovních) úkolů v rámci svých přístupových práv a v souladu s účelem, ke kterému je počítačová síť určena, čímž se měl obž. Ing. I. H. dopustit zločinu přijetí úplatku podle § 331 odst. 2, 3 písm.b) tr. zákoníku, přečinu neoprávněného přístupu k počítačovému systému a nosiči informací dle § 230 odst. 2 písm.a) tr. zákoníku a přečinu zneužití pravomoci veřejného činitele dle § 329 odst. 1 písm.a) tr. zákoníku, a obž. P. M. zločinu podplacení dle § 332 odst. 2 písm.b) tr. zákoníku a přečinu zneužití pravomoci úřední osoby dle § 329 odst. 1 písm.a) tr. zákoníku, spáchaný formou návodu dle § 24 odst. 1 písm.b) tr. zákoníku, neboť nebylo prokázáno, že označené skutky jsou trestnými činy.

2. Proti tomuto rozsudku podal v zákonné lhůtě odvolání státní zástupce v neprospěch obou obžalovaných. V jeho odůvodnění vytýká nalézacímu soudu neúplné dokazování, selektivní hodnocení důkazů a nesprávné hmotně právní posouzení věci. Namítá neakceptovatelnost neurčitých závěrů o údajné policejní provokaci, a to aniž by v odůvodnění konkretizoval skutečnosti, ze kterých by bylo možné takový závěr dovodit. Stejně tak není zřejmé, z čehož soud dospěl k závěru, že nemohlo dojít k naplnění skutkové podstaty podvodu dle § 209 odst.1 tr.zákoníku. Má za to, že důkazy obsažené ve spisovém materiálu, z nichž některé se soud rozhodl neprovádět, tvoří logický řetězec a neskýtají možnost alternativního výkladu. Objektivní povahu mají rozhodnutí týkající se Z. H., kterému byla 4x zamítnuta žádost o podmíněné propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Jeho záležitosti ve smyslu zajištění do jiné věznice s větší nadějí na podmíněné propuštění se ujímají K. a M.. Skutečnost, že se tak mohlo dít s jeho vyslovně neprojevenou vůlí nebo vědomím, není pro trestněprávní kvalifikaci jednání obžalovaných podstatné. Dále poukazuje na telefonické hovory ze dne 27.11.2017 a 28.11.2017 mezi K. M. a obž. M. a téhož dne i mezi oběma obžalovanými, na schůzku uskutečněnou dne 11.12.2017 v 11.00 hod. v baru xxx v Kladně mezi obž. M., M. a K. a následný hovor mezi obžalovanými. Dne 14.12.2017 pak došlo pod loginem P. D. ve Vězeňském informačním systému k lustraci osoby Z. H.. Dále důkazy prokazují schůzky mezi obž. M. , M. a K. dne 18.12.2017, 22.12.2017 a následně dne 12.1.2018 s již příslušníkem GIBS, ktreý zajistil a předal částku 20.000,- Kč a následný hovor téhož dne mezi obžalovanými. Vytýká obvodnímu soudu, že neprovedl videozáznam ohledně schůzek ze dne 5. a 8.2.2018 mezi příslušníkem GIBS a obž. M. a nepřihlédl k obsahu jejich hovoru. Má za to, že ve světle těchto údajů je vyloučena verze, kterou uváděli shodně oba obžalovaní, že se zkontaktovali náhodně po 30ti letech. Z výpovědi obž. M. učiněného v přípravném řízení a svědka M. vyplývá, že se na obž. M. obrátili proto, že se s obž. H. dobře zná a v minulosti spolu obdobné případy řešili. Toto odpovídá i výpovědím dalších osob, které soud neprováděl, které mohly osvětlit dlouhodobou praxi v zajišťování výhod za úplatky pro obžalovaného H. jako ředitele věznice obvykle zastírané údajným sponzoringem jím vedeného fotbalového klubu. Výpověď obž. M. před soudem až na výjimky odporuje zadokumentovanému průběhu jednání jednotlivých osob, co se týče počtu monitorovaných schůzek. S návrhem sponzoringu přišel obž. M., který stanoví i výši a odvolával se na jednání s H.. Peníze předané GIBS měl u sebe necelý měsíc, nikoli jak uvádí několik měsíců. Dále poukazuje na skutečnost, že z údajů o uskutečněném telekomunikačním provotu vyplývá v období od 27.11.2017 do 5.2.2018 že obžalovaní byli v kontaktu 5x, nikoli jak tvrdí dvakrát. Provedená lustrace ze strany obžalovaného H. je součástí realizace požadované služby, za níž mu

byl s jeho srozuměním přislíben sponzorský dar jeho fotbalovému klubu. Tyto rozpory pak obvodní soud nijak neobjasňoval. Z výpovědi svědkyně S. vyplývá možnost přesunu vězňené osoby na základě dohody obou ředitelů věznic. Dále poukazuje na další důkazy ve spise, které se sice časově nekryjí s předmětným skutkem, ale dokreslují a potvrzují jednání, které je kladeno obžalovaným za vinu prokazující, že se jednalo o dlouhodobou praxi. V případě sponzorského daru pak poukazuje na případ svědka R., který předával hotovost do rukou obž. H. shodou okolností v době, kdy jeho bratr byl přesunut do jím řízené věznice a posléze podmíněně propuštěn. I přes absenci pohnutky směřující ke způsobení újmy či opatření prospěchu došlo k naplnění znaku dle § 230 odst.2 písm.a) tr.zákoníku již samotným neoprávněným užitím dat uložených v počítačovém systému. I v případě neprokázání korupčního jednání je na místě posoudit jednání obž. H. jako přečin dle § 230 odst.2 písm.a) tr.zákoníku a obž. M. přečinem podvodu dle § 209 odst.1 tr.zákoníku, jestliže by od počátku neměl v úmyslu požadovanou službu zprostředkovat a inkasovanou částku předat obž. H.. V případě zmíněné policejní provokace nebyla označena žádná aktivita GIBS, která měla vést obžalované k tomu, aby se dopustili trestněprávního jednání. Příslušník GIBS vstoupil do skutkového děje provedením předstíraného převodu až ve chvíli, kdy došlo k naplnění znaků skutkových podstat, kdy konkrétně obž. H. si nechal přislíbit peněžní částku za přesun vězně a učinil z popudu obž.M. i lustraci. Závěr o policejní provokaci pak lze obtížně dovodit i z toho důvodu, že s přesunem vězně H. přišel G. K., o odměně za službu hovořil první obž. M. a úhrady zálohy se domáhal po M. a K. dříve než došlo k předstíranému převodu peněz. Má tedy za to, že obvodní soud neprovedl všechny potřebné důkazy ke svému rozhodnutí a hodnocení provedených důkazů neodpovídá § 2 odst.6. tr.řádu. Navrhuje, aby Městský soud v Praze zrušil napadený rozsudek soudu I. stupně a věc vrátil tomuto soudu k novému projednání a rozhodnutí.

3. Městský soud v Praze jako soud odvolací z podnětu podaného odvolání přezkoumal dle § 254 odst. 1, odst. 2 tr. řádu zákonnost a odůvodněnost výroků napadeného rozsudku, stejně tak správnost postupu řízení, které předcházelo jeho vyhlášení, a to z hlediska vytýkaných vad. Na podkladě přezkumu věci v rozsahu předpokládaném v ustanovení § 254 odst. 1 tr. řádu pak odvolací soud dospěl k následujícím závěrům.
4. Jak vyplývá z obsahu trestního spisu, právo na obhajobu obžalovaných bylo plně respektováno. Námitce odvolatele, že ve věci nebylo provedeno dokazování v souladu s § 2 odst. 5 tr.řádu , tedy v rozsahu potřebném pro rozhodnutí, odvolací soud nepřisvědčil. Obžaloba Městského státního zastupitelství v Praze byla podána toliko pro jeden skutek, ke kterému mělo dojít v období od 27.11.2017 do 12.1.2018. Obvodní soud řádně vyslechl oba obžalované, svědka K. M., svědka G. K., svědkyni L. S., svědkyni P. D., svědka Z. H., svědkyni B. K., svědkyni A. H., svědkyni J. H., svědka R. R.. Dále byly k důkazu přehrány audiozáznamy a provedeny listinné důkazy.
5. Obvodní soud dal v souladu s trestním řádem prostor státnímu zástupci k podání návrhu na doplnění dokazování při hlavním líčení dne 10.12.2021 (č.l.1080), o kterém řádně rozhodl (č.l. 1081). Při odročeném hlavním líčení na dne 20.12.2021 byl opět dán soudem prostor k návrhům na doplnění dokazování, kterého nebylo žádnou z procesních stran využito (č.l. 1085). Pokud nyní odvolatel poukazuje, že obvodní soud odmítl výpověď dalších osob, které mohly osvětlit dlouhodobou praxi v zajišťování výhod za úplatky pro obžalovaného H. zastírané sponzoringem pro fotbalový klub či provedení dalších důkazů, z obsahu trestního spisu vyplývá, že se zřejmě mělo jednat o odposlechy či listinné důkazy z roku 2012 (čl. 394-444), či výpovědi osob ve výkonu trestu odnětí svobody vyslechnutých na úřední záznamy o podání vysvětlení (na čl. 676-

806), které se však převážně vztahují k časově úplně odlišnému období. Pokud v nyní podaném odvolání státní zástupce dospívá k závěru, že jednání kladené obžalovaným za vinu nebylo ojedinělé, ale mělo se jednat o dlouhodobou praxi, pak je otázkou, proč je podána obžaloba pouze pro tento jeden skutek z roku 2017. V tomto směru je tvrzení odvolatele v rozporu se samotným usnesením GIBS ze dne 30.11.2013, kdy byla trestní věc pro podezření, že se obž. H. měl dopustit zločinu přijetí úplatku podle § 331 odst. 1, 3 písm.b) tr. zákoníku a přečinu zneužití pravomoci veřejného činitele dle § 329 odst. 1 písm.a) tr. zákoníku odložena, neboť nešlo o podezření z trestného činu. Obž. H. nemá žádný záznam v rejstříku trestů a při respektování základní zásady trestního řízení - presumce neviny je pak tvrzení státního zástupce o dlouhodobé praxi v zajišťování výhod za úplatky pro obžalovaného H. zastírané sponzoringem pro fotbalový klub pouze spekulativní. I odvolací soud dospěl k závěru, že obžalobou uváděné důkazy jsou zcela nadbytečné a irelevantní, ze kterých nelze k nyní projednávané trestní věci objektivně vyvodit žádné závěry. Odvolací soud proto dospěl k názoru, že nalézací soud provedl ve věci veškeré důkazy potřebné pro své rozhodnutí.

6. Hodnocení provedených důkazů je doménou soudu prvního stupně, kdy odvolací soud z podnětu podaného odvolání v rámci svého přezkumu je oprávněn posuzovat, zda nalézací soud hodnotil tyto důkazy tak, jak mu ukládá § 2 odst.6 tr.ř., tedy podle svého vnitřního přesvědčení, založeného na odpovědném uvážení všech okolností případu jednotlivě i v jejich souhrnu ve všech vzájemných souvislostech, zda nepostupoval jednostranně, zda některé důkazy nepominul.
7. Námitka státního zástupce, že je vyloučena verze obžalovaných, že mezi nimi šlo v podstatě o náhodné zkontaktování po třiceti letech, nemůže obstát. Skutečnost, v jakém časovém odstupu se měli obžalovaní setkat, je pro posouzení trestní věci nepodstatná. Ve vztahu ke skutku popsaném v obžalobě, ani jeden z obžalovaných nepopřel, že byli v předmětném období v kontaktu, kdy oba shodně uvedli, že se dlouhodobě neviděli a obž. H. kontaktoval obž. M. s dotazem ohledně svědka Z. H., který v té době vykonával trest odnětí svobody ve věznici Znojmo. Tato jejich obhajoba je podporována listinnými důkazy – provedenými odposlechy, z nichž vyplývá telefonická komunikace pouze ve dnech 27.11.2017, 28.11.2017, 11.12.2017 a 12.1.2018 (č.l.498). Jiné období jejich kontaktů tyto listinné důkazy neprokazují. Pokud odvolatel poukazuje na skutečnost, že obž. M. hovoří o dvou kontaktech, ačkoli z listinných důkazů vyplývá pět kontaktů, jedná se o rozpor nepodstatný s ohledem na časový odstup. Sám obž. M. před soudem uvedl: „pana H. jsem kontaktoval telefonicky myslím, už si to vlastně nepamatuji, vím, že jsem za ním pak do té xxx, jednou jsme měli schůzku na zastávce, druhá schůzka byla před fotbalovým klubem“. V případě pořízených audiozáznamů schůzek, z těchto vyplývá, že obž. H. zde vůbec přítomen nebyl. Pokud se odvolatel odvolává na výpovědi dalších osob, které měly tuto dlouhodobou praxi prokazovat, již výše bylo konstatováno, že se jedná o úřední záznamy o podání vysvětlení osob zejména ve výkonu trestu odnětí svobody či úřední záznamy Policie ČR, které buď vůbec neprokazují takovéto protiprávní jednání, či vypovídají o zcela zcela odlišném období. Pokud by tyto důkazy měly dle odvolání státního zástupce prokazovat takovouto dlouhodobou protiprávní činnost, pak na tuto skutečnost měl reagovat příslušným postupem dle trestního řádu. Ani tvrzení státního zástupce, že zajišťování výhod za úplatky pro obž. H. mělo probíhat obvykle zastíraným údajným sponzoringem jím vedeného fotbalového klubu, nemá oporu v provedených důkazech. SK xxx z.s. vydalo orgánům činným v trestním řízení listiny týkající se sponzorských darů za období od roku 2011 do roku 2017 (č.l. 171-296) a došlo k ověření, zda je spojitost těchto osob a jejich příbuzných k výkonu trestu odnětí svobody

(č.l.284-285). Ani tyto listinné důkazy nijak neprokazují jednání obžalovaných, kladené jim za vinu. V případě sponzorského daru svědka R. R., tento jednoznačně ve svědecké výpovědi před nalézacím soudem (č.l.1081) popřel předání sponzorského daru obž. H. s jiným úmyslem než podpořit sportovní klub. V případě účtu SK xxx z.s. u České spořitelny ze zprávy na čl.1 291 vyplývá, že vklady bylo možno činit bez uvedení identifikace osoby. K tomuto účtu pak neměl ani obž. H. dispoziční právo (č.l.291).

8. Odvolatel dále nesouhlasí se závěrem obvodního soudu uvažující o možné policejní provokaci, kdy příslušník GIBS vstoupil do skutkového děje provedením předstíraného převodu až ve chvíli, kdy došlo k naplnění znaků skutkových podstat, kdy konkrétně obž. H. si nechal přislíbit peněžní částku za přesun vězně a učinil z popudu obž. M. i lustraci. Z obsahu spisového materiálu však vyplývá, že aktivita orgánu GIBS ve vztahu k posouzení jednání obž. H. byla započata již mnohem dříve, neboť dne 31.10.2017 bylo povoleno sledování osoby K. M., nar. xxx, neboť vzniklo podezření, že tento vyhledává odsouzené, kteří mají zájem vykonávat trest odnětí svobody ve Věznici Ruzyně a byli ochotni za své přemístění zaplatit (č.l.594). V rámci sledování byly zaznamenány i schůzky dne 11.12.2017 a 18.12.2017 (č.l.600-607), kterých se účastnil i P. M. a G. K.. Z audiozáznamů dalších schůzek pak vyplývá, že schůzek v projednávané trestní věci se zúčastnil i K. M., který také jako svědek vypovídal. Je tedy nepochybné, že GIBS celé jednání od počátku podrobně monitorovala. Pokud odvolatel poukazuje na skutečnost, že možným motivem jednání byla skutečnost, že ods. Z. H. mu byly opakovaně celkem 4x zamítnuty v této věznici žádosti o podmíněné propuštění (naposledy v říjnu 2017), pak pominul výpověď svědka Z. H. ml., za jehož přemístění do VV Praha Ruzyně měl být dle obžaloby obž. H. přislíben úplatek, a to, že tento vůbec o přemístění nepožádal a ani o něj neměl zájem, neboť výkon trestu ve Věznici Znojmo mu zcela vyhovoval a jeho další žádosti o podmíněné propuštění bylo rozhodnutím Okresního soudu ve Znojmě dne 20.6.2018 pod sp.zn. 17 Pp 7/2018 vyhověno (č.l. 156). Pokud tedy neměl svědek H. zájem o přemístění, je zcela zřejmé, že od počátku ani nebyl ochoten za tímto účelem poskytnout K. M. či G. K. jakkoukoli finanční částku. Z jeho výpovědi navíc vyplývá, že iniciativa nevzešla od jeho osoby, ale byl kontaktován G. K.. Je tedy zabývat se otázkou motivu „cui bono“, proč jednání, které je předmětem obžaloby, bylo vůbec mezi K. M., G. K. a obž. M. vedeno, proč GIBS, která situaci monitorovala, v tomto okamžiku a s jakým úmyslem vstupila do celé situace s předstíraným převodem a poskytla částku 20.000,- Kč. V tomto směru nelze pominout ani záznam komunikace na č.l. 588, z něhož vyplývá, že po obž. M. při vrácení peněz bylo žádáno, aby to ještě zkusil, aby to udělal. Závěr obvodního soudu o možné policejní provokaci je tak důvodný.
9. Obž. H. skutečnost, že o lustraci svědka Z. H. požádal svědkyni D., nijak nepopíral a jeho výpověď je v souladu s výpovědí svědkyně D.. Z provedených důkazů pak vyplývá, že lustrací nezjistil žádné relevantní informace, neboť žádnou žádost neměl Z. H. podanou a nemohlo tedy ani dojít tedy k žádnému užití získaných informací. Obvodní soud proto správně posoudil toto jednorázové pochybení obž. H. pouze jako jednání, které by bylo na místě posoudit jako kárné provinění (kdy však došlo k ukončení služebního poměru), neboť jeho společenská škodlivost nedosahuje míry uvedené v § 12 odst. 2 tr.zákoníku.
10. Rozhodnutí obvodního soudu o zproštění obžalovaných Ing. H. a P. M. dle § 226 písm.b) tr.řádu obžaloby vychází z hodnocení důkazů provedeného v souladu s § 2 odst.6 tr.řádu. Požadavek odvolatele, aby v případě neprokázání korupčního jednání, byl obž. M. uznán vinným trestným činem podvodu dle § 209 odst.1 tr.zákoníku nelze akceptovat. Dle § 209 tr.zákoníku se tohoto

jednání dopustí ten, kdo sebe nebo jiného obohatí tím, že uvede někoho v omyl, využije něčího omylu a zamlčí podstatné skutečnosti a způsobí tak na cizím majetku škodu nikoli nepatrnou. Obžalovaný M. skutečně obž. H. nejprve kontaktoval, převzal peníze poskytnuté v rámci předstíraného převodu, které také vrátil zpět, poté, co byl obž. H. odmítnut. Obžalovaný žádnou ze stran v omyl neuvedl, žádnou škodu nezpůsobil a vzhledem k závěru o možné policejní provokaci nelze vůbec dovést jeho subjektivní stránku k naplnění skutkové podstaty tohoto přečinu.

11. Z výše uvedených důvodů tak odvolací soud neshledal odvolání státního zástupce za důvodné.

P o u ě n í

Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný. Lze však proti němu podat dovolání ve lhůtě dvou měsíců od doručení tohoto rozhodnutí, proti němuž dovolání směřuje. Dovolání se podává u soudu, který ve věci rozhodoval v I.stupni, rozhoduje o něm Nejvyšší soud České republiky. Nejvyšší státní zástupce může podat dovolání pro nesprávnost kteréhokoliv výroku ve prospěch i v neprospěch obžalovaného, obžalovaný jen pro nesprávnost výroku, který se ho bezprostředně dotýká, a to pouze prostřednictvím obhájce, jinak se takové podání nepovažuje za dovolání, byť by bylo takto označeno. Nezbytný obsah dovolání je vymezen v ustanovení § 265f) tr.ř., dovolání je možno podat jen z důvodů uvedených v ustanovení § 265b) odst. 1 písm. a – l) tr.ř. Důvody dovolání je možno měnit jen po dobu běhu dovolací lhůty.

V Praze dne 29. března 2022

JUDr. Věra Trojanová v.r.
předsedkyně senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje Marcela Rajčová.